

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Kei e shikonte të atin të largohej për në punë çdo mëngjes.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Një mëngjes vere më 6 gusht, një objekt i vogël, i zi dhe i rrumbullakët ra mbi qytetin e lindjes së Kei, Hiroshima. "Çfarë mund të jetë kjo?" thanë ata që shikuan lart në qiell.

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

Në çast, pati një shpërthim me një zhurmë të madhe që jehoi në të gjithë botën, dhe një re masive në formë kërpudhe u shfaq papritmas, duke mbuluar të gjithë qytetin.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

Në një çast, i gjithë qyteti u zhduk. Shtëpitë, shkollat dhe spitalet u zhdukën pa lënë gjurmë. Ishte një bombë e tmerrshme, një armë bërthamore, që ishte hedhur.

4

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Kei ishte mrekullisht i sigurt, por njerëz të djegur po lundrues në lumë, dhe një person me lëkurë të djegur iu afrua Kei, duke i kërkuar:

"Ujë... më jepni ujë."

Ata njerëz nuk u shpëtuan. Dhe Kei nuk mundi ta shihte familjen e tij.

6

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Një armë e vetme bërthamore mori jetën e më shumë se 100,000 njerëzve.

Për më tepër, shiu i zi që ra pas shpërthimit nga arma bërthamore çoi në shumë sëmundje serioze për shumë më tepër njerëz.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

Më në fund lufta mbaroi dhe Kei u bë një grua e moshuar. Qyteti i Hiroshimës është rikuperuar dhe është po aq i bukur sa ka qenë ndonjëherë.

Është e vështirë të besohet se mbi këtë qytet është hedhur një armë bërthamore.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

Por edhe në ditët e ndritshme dhe me diell, zemra e Kei është gjithmonë e mbuluar me një re kërpudhe. Trishtimi i atyre që vdiqën dhe atyre që mbijetuan atëherë nuk është zhdukur as pas dekadash.

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Tani, Kei ndan përvojën e saj me tmerrin e armëve bërthamore me njerëzit në mbarë botën, sepse përdorimi i armëve të tilla mund të çojë në humbjen e jetës së shumë më tepër njerëzve.

Kei has but one wish:

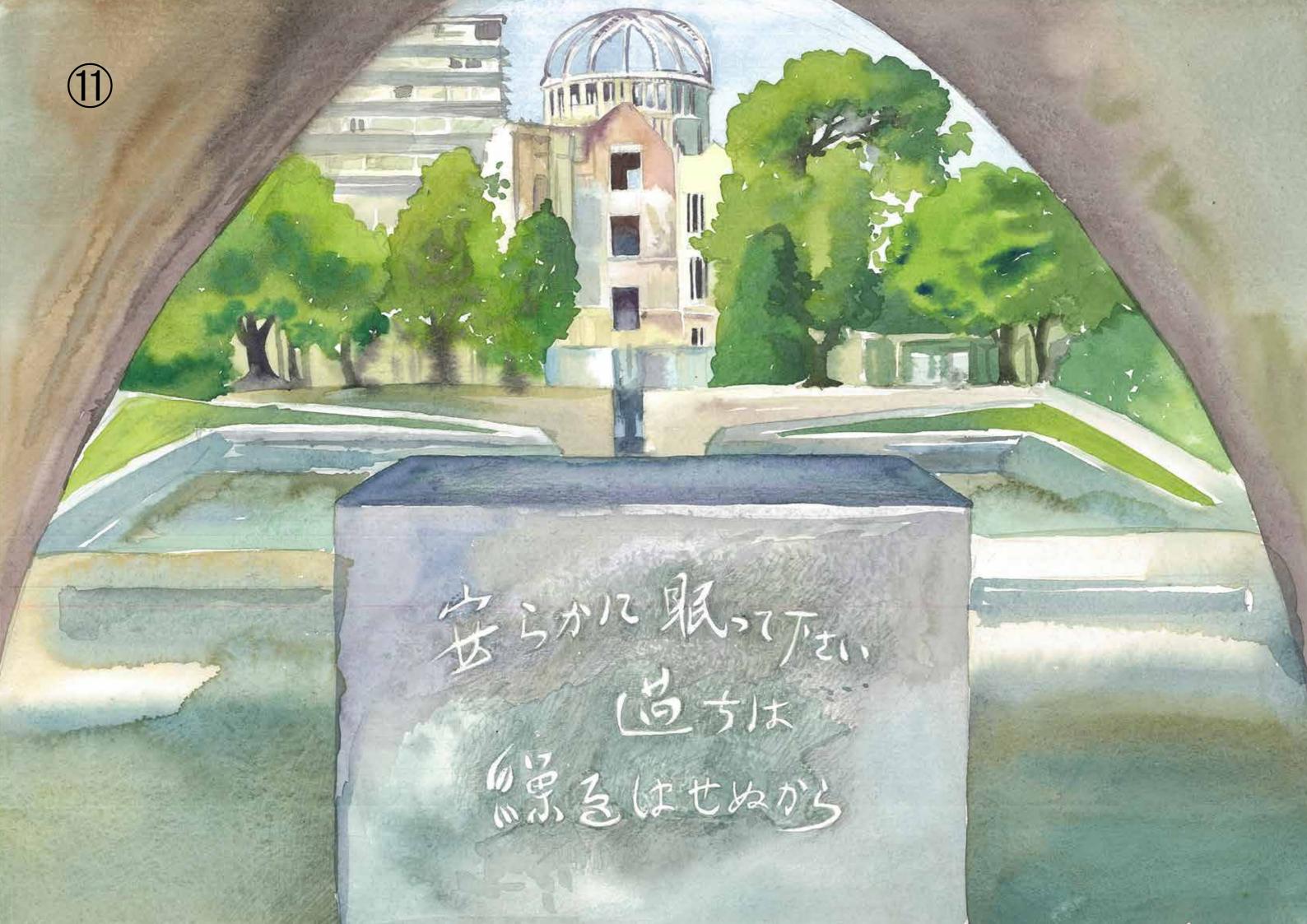
That nuclear weapons never be used ever again.

Kei ka vetëm një dëshirë:

Që armët bërthamore të mos përdoren kurrë më.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Uroj që të gjithë njerëzit e botës më në fund të njohin paqen dhe lumturinë.

Fundi.

ケイちゃんの
消えない雲

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Reja që nuk do të zhduket - Historia e Kei"

Sot, do të doja të flisja për një vajzë me emrin Kei. Ajo ishte vetëm 8 vjeç dhe jetonte në Japoni gjatë një kohe lufte.